

Alin Ozinian: Modernite, barbarlık ve cezazlık

Posted on 28/11/2020

Bu hafta, Avustralya ordusu, özel kuvvetlere mensup askerlerinin Afganistan'da 39 kişiyi haksız yere katlettiğinin ortaya çıkarıldığını duyurdu. Avustralyalı General Campbell, yaşananlardan dolayı Afgan halkından özür diledi. Avustralya ordusu, özel kuvvetlere mensup askerlerinin savaş suçu işlediğini kabul etti. Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın, Avustralya tarafından gündeme getirilen bu suç ve özür dilenmesiyle ilgili olarak "modern barbarlık budur" dedi. Sosyal medya kullanıcılarının da bir kısmı, olayı lanetledi, sivillerin asker eli ile öldürülmesine kin kustu.

Türkiye'de yabancı ülkeler hakkında önyargılarını hala kıramayanlar, Campbell'in açıklamasındaki, "Kurallar çiğnenmiş, hikayeler uydurulmuş, yalan söylenmiş ve tutuklular katledilmiş" ifadesini, yapılanın "utanç verici" olarak nitelendirilmesini ve edilen özürü görmediler bile.

Avustralya Savunma Kuvvetleri Genel Müfettişliğinin yeni yayımladığı raporda cinayetler ile ilgili hemen hemen tüm detaylar mevcut. Rapordan anlaşılan o ki, 39 Afgan'ı "haksız yere" öldürdüğüne dair inandırıcı kanıtlara ulaşılmış. İlk başta, hukuksuz öldürme olaylarını örtbas etmek için çatışma yaşandığı yalanı söylenmiş, bazı ölülerin yanına silahlar konularak görüntülenmiş.

2010 yılında yaşanan bu olaylar sineye çekilmemiş, araştırılmış ve bugün özür dileniyor. Bunun özellikle Türkiye gibi ülkeler için örnek teşkil etmesi gerekirken, biz yapılanın "değerini" görmüyoruz. Hem de bugün, Türkiye devleti mafyalaşmaya giderken, mafya liderleri ana muhalefet liderlerini açıkça tehdit ederken yapıyoruz bunu.

“Avustralya Silahlı Kuvvetleri adına, kayıtsız şartsız ve samimi bir şekilde, yaşanan tüm hatalı davranışlar için Afgan halkından özür diliyorum” diyen Angus Campbell’i dinlerken, düşünülmesi gereken en önemli şey şu - bizim hiç Campbelli’imiz oldu mu?

Avustralya adı savaş suçuna karışan tüm askerler hakkında cezai kovuşturma başlatılacağını ve bu askerlere 2007 ile 2013 yılları arasında verilen tüm madalya ve nişanların geri alınacağını belirtti.

Türkiye’de hiç savaş suçu işlendiği kabul edildi mi? Bu suçlar için kimse cezalandırıldı mı?

Daha farklı bir yerden de başlayabiliriz düşünmeye. Devlet, sınırlar dahilinde merkezi bir otoritenin tekele dönüşmüş hakimiyetini simgeler. Devletin ülkede sorumlulukları ve işlevleri vardır. Bunların başında da şüphesiz hukuk gelir. Devlet, kimin ne yapıp ne yapamayacağını düzenleyen hukuku korur. Hukukun normaları dışına çıkılan olaylar suçtur. Suçun yaptırımının garantörü yine devlettir.

Bu toparlamdan yola çıkacak olursak, devlet suçla mücadele eder ve yaptırım uygular ama asla suça bulaşmaz. Devlet, suç işlemeye başlarsa formundan uzaklaşır. Sonunu hazırlar.

Türkiye devleti, Osmanlı’dan miras edindiği suçlar ile yüzleşmemesi, aksine suçlu kadroları benimsemesi hatta kahramanlaştırması ile, ne yazık ki, kadim suçlar üzerinde yükselmiştir. Devletle hukuk arasındaki mücadelenin en büyük yenilgisi Ermeni soykırımı olmuş, kuruluş temeli olan bu inkar üzerinde bir gelecek şekillenmiştir.

Kabaca balık baştan kokmuştur.

Dün birtakım suç örgütlerinin ve suçluların devletle bağlarının ortaya çıkması, bugün bu bağlantıdan artık gururla söz edilmesi tesadüf değildir. Eskiden gizlenen bu bağlar, bugün artık gururla halkın gözüne sokulmaktadır.

Dolayısı ile şikayet edilen ekonomik kriz, yönetimdeki çıkmazlar ve çöküş süreci bir anlamda farklı kesimlerin maruz kaldığı hukuksuzluklar, katliamlar ve ruhsal erozyonun bir sonucudur.

Dersim Katliamı, Varlık Vergisi, 6/7 Eylül Pogromu, 90'larda Kürtlerin maruz kaldığı uygulamalar, köylerinin yakılması, sistematik işkenceler, Madımak (Sivas Katliamı), Hayata Dönüş Operasyonu... Faili meçhul cinayetler, darbeler, darbe öncesi şartların olgunlaşması için operasyonlar, JÖH/PÖH imzalı talan edilen yerleşim yerleri...ve daha niceşi geçmişte cezasız kalmıştır.

Bu cezasızlık "öteki" sayılan çemberin giderek genişlemesi, sonunda devletin hukuksuzluğunun ülkenin "gerçek sahibi" Sünni- Müslümanları bile yakmasına kadar gelmiştir.

Yaşanılan hukuksuzluk ve cezasızlıklar için liselerce örnek vermek mümkün, lakin en sonuncuya bakalım; 2017 Newroz'unda Diyarbakır'da bir polis kurşunu ile öldürülen Kemal Kurkut'un davasında sanık olarak yargılanan polis, tüm fotoğraflara ve videolara rağmen "delil yetersizliğinden" beraat etti. Ettirildi daha doğrusu.

Adaletsizlik bu kadar değil tabi, fotoğrafları çeken gazeteci Abdurrahman Gök için ise 20 yıl hapis isteniyor. Ve bu tüm bunlar olup biterken, Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın, devlet eiliyle işlenen cinayetleri araştıran, üzerine giden, özür dileyen ve failleri cezalandıracak bir anlayışa "Modern Barbarlar" diyor.

Bu adaletsizlik ve körlük gerçekten kan donduruyor. Her şey gözlerimiz önünde olup bitiyor, Türkiye'de hukuk çalışmıyor, cezaevleri masumlar ile dolu, basın susturulmuş, sesi çıkanların ise beyni yıkanmış durumda.

Sadece hükümet kanatı değil, genel olarak suçla övünmek kadim bir gelenek haline gelmiş

durumda. Tansu Çiller'in yıllar önce meclis grubunda yaptığı konuşmada "Devlet uğruna kurşun atan da, kurşun yiyen de bizim için saygıyla anılır, onlar şerefli dirler..." diyerek 1996'da, Balıkesir'in Susurluk ilçesinde meydana gelen trafik kazasıyla ete kemiğe bürünen derin devleti ve tetikçilerini savunduğunu hatırlayalım...

Susurluk'un ardından, Abdullah Çatlı'nın cenazesinin Türk bayrağına sarıldığını, cenazeye, Interpol'ün kırmızı bültenle aradığı Haluk Kırıcı'nın katılabildiğini!

AKP'den ülkeyi kurtarması için, tüm "muhaliflerin" bir olup oy verdiği İmamoğlu'nun geçen yıl çıkıp "Topal Osman'ın torunuyum" sözlerini hatırlayalım. Sırasıyla, Rumları, Ermenileri, Kürtleri katleden bir caniyi, Trabzon milletvekili Ali Şükrü Bey'i öldürebilecek kadar kontrol edilemeyen bir ölüm makinasını, Mustafa Kemal'in yok ettiği bir çeteci yi sahiplendiğini...

Türkiye'nin Avustralya'nın hataları ile yüzleşmesini ve özrünü anlaması gerçekten zor, çünkü Cumhuriyetin ilk yıllarında Milli Amele Hizmetleri, 50'lerde Özal Harp Dairesi, 80'lerde JİTEM, sonrasında Kontrgerilla, Derin Devlet, Ergenekon adlarına alan bu yapılanmaların atası Teşkilat-ı Mahsusa ile hala gurur duyan bir devlet geleneği var Türkiye'de...

Suçlarını suç görmeyen, suçlarla övünen, derin devlete ve tetikçilerine saygı, minnet ve bağlılık duyan, kısaca kahramanları katiller olan bir anlayış var...

Kaynak: kronos34.news